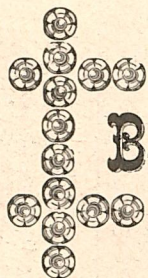

Борба на котенце съ орелъ.

Въ прѣкрасната лѣтна утрина надъ кѣшитѣ въ едно село дълго врѣме хвъркаше орелъ, за да си дири плячка. Изведнажъ той се спушна долу и залови съ ноктитѣ си хубавичкото пѣстро котенце и като стрѣла се впушна съ него въ въздухътъ. Когато котенцето се посъвзе отъ страхътъ, то видѣ ужасното си положение и съ всичката си сила захвана да хапи и драци съ нокти шията на орела. Юнашка борба започна то съ своя грабителъ. Орелътъ осѣщаше вече люти болки. Той почна да се мъчи, дано да се освободи отъ котето и го запрати долу, за да се разбие то при падането си върху канаритѣ. Но котенцето забѣлѣза тая хитрина на орела и не се отпускаше отъ него. Тогава орелътъ почна полекичка да се спуска къмъ земята и щомъ кацна долу, котенцето тутакси скочи и избѣга на страна; присѣдна на заднитѣ си крака и заоблизва ранитѣ си. Подиръ малко то бѣше вече въ селцето при домакинката си. То се заомилква около краката ѝ, като